

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/104/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216010029
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4216010029.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov JUDr. Lenky Kováčovej a JUDr. Petr Kaňa, v trestnej veci proti obžalovanému F. M. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 12.09.2019, sp. zn. 2T/3/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 25.02.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného F. M., narodeného XX.XX.XXXX z a m i e t a, pretože zistil, že nie je dôvodné

odôvodnenie:

Hore uvedeným rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného F. M. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 123 odsek 3 písmeno i/, odsek 4 Tr. zák., na skutkovom základe, že :

v čase okolo 03.00 hod. dňa 24. novembra 2012 v N., na O. ulici pred budovou miestnej športovej haly po tom, ako došlo k slovnému konfliktu medzi ním a G. W., nar. X. apríla XXXX, tak G. W., ktorý bol v tom čase pod vplyvom alkoholu, rýchlym krokom smeroval k F. M., ktorý sa v minulosti venoval bojovému športu YEETAO a ktorý ponad rameno svojej priateľky M. K., stojacej medzi ním a G. W., predpažil svoju pravú ruku, čím došlo k úderu G. W., ktorý vplyvom úderu stratil koordináciu svojich pohybov a nekontrolovanie padol na povrch z kachličiek, pričom si veľkou intenzitou udel hlavy záhlavím o tvrdú podlahu, následkom čoho poškodený utrpel pomliaždenie hlavy v ľavej záhlavno-spánkovej oblasti s podkožným krvným výronom hrúbky do 10 milimetrov, vnútrolebečné krvácanie pod tvrdý obal mozgový (plenu) v pravej čelovo-temenno-spánkovej oblasti vpravo o hrúbke krvného výronu približne 11 milimetrov, pohmoždenie mozgového tkaniva v pravej spánkovej oblasti veľkosti 8x12 milimetrov a krvácanie pod mäkký obal mozgový s dobou liečenia 42 dní, pričom uvedené zranenia zanechajú jazvu polooblúkovitého tvaru na čele, ktorá prebieha do vlasatej časti hlavy v pravej temenno-spánkovej oblasti.

Za to mu uložil:

- podľa § 156 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno i/, j/, § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona a § 39 odsek 1, 3 písmeno e/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov,
- podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil,
- podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení proti všetkým jeho výrokom odvolaním napadol obžalovaný, ktorým zároveň napádal aj konanie mu predchádzajúce. V jeho písomných dôvodoch, prostredníctvom obhajcu, namietal spáchanie žalovaného skutku, pretože jeho konanie nesmerovalo k ublíženiu na zdraví poškodenému a to s poukazom na konflikt s poškodeným a jeho následné správanie. Nemohol

predvídať, že jedným úderom dlaňou vznikne poškodenému ujma na zdraví. Namietal právne úvahy a závery súdu I. stupňa o tom, že sa nejednalo o nutnú obranu, odôvodnenie považoval za „svojvoľné bez bližšej špecifikácie a z dôvodu vyhodnotenia dôkazov v jeho neprospech aj za arbitrárne“, ďalej za „nejasné a nepreskúmateľné“. Poukazoval na stav alkoholového opojenia u poškodeného, na to, že aj znalci vo svedeckých výpovediach (?) potvrdili, že poškodenému žiadne zranenia nespôsobil. Podľa jeho názoru pri komplexnom hodnotení vzniknutej situácie s prihliadnutím na správanie a konanie poškodeného svojím konaním len odvracal útok, ktorý jemu a priateľke poškodeného hrozil zo strany poškodeného. Domáhal sa oslobodenia spod obžaloby.

Na verejnom zasadnutí :

- obžalovaný zotrval na písomných dôvodoch odvolania, domáhal sa oslobodenia spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom,
- prokurátorka krajskej prokuratúry považovala napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch vrátane uloženého trestu a použitia § 39 Tr. zák. vzhľadom na exces u obžalovaného, odvolanie navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, limitovaný zásadou zákazu reformatio in peius (odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátor nepodal a § 327 odsek 2 Tr. por.) a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že vec už bola predmetom odvolacieho konania keď uznesením zo dňa 25.09.2018 sp. zn. 1To/74/2018 bol zrušený predchádzajúci rozsudok súdu I. stupňa a vec mu bola vrátená s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Odvolací súd opätovne preskúmal konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku a :

- nezistil procesné chyby charakteru podstatných chýb konania, majúcich charakter porušenia zákona v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Tr. por. tie, ktoré boli súdu I. stupňa vytýkané odvolacím súdom boli odstránené,
- bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného a v súlade s tými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,
- v odôvodnení napadnutého rozsudku sú uvedené právne úvahy, akými sa súd I. stupňa riadil pri hodnotení dôkazov, zistení a ustálení skutkového stavu veci, právnej kvalifikácie žalovaného skutku, pri úvahách o druhu a výmere trestu, vrátane špecifikácie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Po tom čo bola vec súdu I. stupňa vrátená odvolacím súdom (uznesenie sp. zn. 1To/74/2018) tento postupoval v zásade v súlade s jeho obsahom, čím splnil podmienku uvedenú v § 327 odsek 1 Tr. por. V zásade mu je možné len vytknúť len to, že mohol byť pri konštrukcii skutkovej vety ešte precíznejší tak, ako na tu upozorňoval odvolací súd. Predpaženie pravej ruky, ktorý obžalovaný voči poškodenému použil je možné považovať za „úder“ v rámci Yee-tao, ktoré je všeobecne považované za bojové umenie a ktorý úder je tam medzi technikami aj popisovaný ako „teisho-cuki“ (úder spodnou časťou dlane, príp. aj palcovou hranou ruky). V rámci skutkových záverov súd I. stupňa napravil predchádzajúce pochybenie u závažnosti a rozsahu spôsobeného následku u poškodeného W. a to aj s poukazom na znalecký posudok MUDr. Stanovičovej. Takto je možné považovať skutkové závery uvedené v tzv. skutkovej vete výroku o vine za súladné s ustanovením § 2 odsek 10 Tr. por.

Súd I. stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal námietkami obžalovaného, ktorými poukazoval na to, že z jeho strany sa jednalo o konanie v nutnej obrane (strana 8). Nad ich rámec, ako aj vo vzťahu k odvolacím námietkam, ktoré sú v zásade jeho obhajobou prednesenou už pred súdom I. stupňa, odvolací súd uvádza, že žalovaný prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, 3 písmeno c/ Tr. zák. je úmyselným trestným činom, u ktorého k naplneniu následku - ťažkej ujmy na zdraví dochádza zavinením páchatel'a z nebanlivosti a táto je u obžalovaného daná vedomou nebanlivosťou (§ 16 písmeno a/ Tr. zák.) pretože obžalovaný vedel, že svojím konaním - úderom otvorenou dlaňou, na ktorý mal obžalovaný špeciálny tréning v rámci prípravy bojového umenia Yee-tao, môže porušiť alebo ohroziť zdravie poškodeného, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že k takémuto následku nedôjde.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa poukázal na obsahy vo veci vykonaných svedeckých, znaleckých a listinných dôkazov. Dospel k správne záveru (strany 8-9), že vina obžalovaného bola spoľahlivo preukázaná celým súhrnom svedeckých výpovedí (priamo - K., J., Y., X., M., nepriamo - W., N., znaleckým dokazovaním MUDr. Škodáček, MUDr. Straňovský a MUDr. Stanovičová).

Súd I. stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku (strana 9) zaoberal aj obhajobou obžalovaného o tom, že mal konať v rámci nutnej obrany v zmysle § 25 odsek 2 Tr. zák. vrátane stavu poškodeného v alkoholovom opojení a jeho správania sa (čo neskôr vyhodnotil ako jednu z poľahčujúcich okolností). V tomto smere s odkazom na vykonané dôkazy dospel na základe správnych právnych úvah k správne právne záverom, na ktoré odvolací súd v podrobnostiach len odkazuje. Obžalovaný v odvolacích námietkach neuviedol žiadne nové argumenty oproti tým, ktoré uplatnil pred súdom I. stupňa a pretože sa s nimi tento riadne a správne vysporiadal, odvolací súd tieto nepovažoval za dôvodné.

Súd I. stupňa v skutku uviedol presnú dobu liečenia poškodeného, ktorá trvala 42 dní, čo s poukazom na § 123 odsek 3 písmeno i/, odsek 4 Trestného zákona, vyhodnotil ako ťažkú ujmu na zdraví v zmysle poruchy trvajúcej dlhší čas. Aj v tomto smere mal byť dôslednejší, pretože vzhľadom na poškodenie mozgového tkaniva s vnútrolebečným krvácaním došlo u poškodeného k poškodeniu dôležitého orgánu - mozgu, čo naplnia kvalifikačný znak uvedený pod písmeno e/, odsek 3 §-u 123 Tr. zák. (na toto upozornila splnomocnenkyňa poškodeného č.l. 661). Tento nedostatok odvolací súd nemohol napraviť vzhľadom na zásadu zákazu reformatio in peius.

Odvolací súd považuje za potrebné zaujať stanovisko aj k tej časti námietok obžalovaného smerujúcich k súdu, resp. odôvodneniu napadnutého rozsudku. Konštatovať arbitrárnosť, nejasnosť, nepreskúmateľnosť len na základe toho, že odôvodnenie rozsudku nezodpovedá subjektívnym predstávam obžalovaného (ako jednej z procesných strán trestného konania), nie je možné. Zásady hodnotenia dôkazov vyplývajú z ustanovenia § 2 odsek 12 Tr. por. a pokiaľ súd vykoná voľné hodnotenie zákonne získaných dôkazov v súlade s týmito kritériami - tak ako to vykonal súd I. stupňa aj v tejto veci - niet mu čo vytýkať.

Preskúmaním výroku o treste a jeho odôvodnenia odvolací súd zistil, že súd I. stupňa správne a v dostatočnom rozsahu zistil všetky rozhodné skutočnosti a fakty nevyhnutné pre určenie druhu a výmery trestu tak, aby došlo k splneniu účelu trestu v zmysle § 34 odsek 1 Tr. zák. Správne u obžalovaného zistil len dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno i/, j/ Tr. zák. v dôsledku čoho bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 2 : 0 - tento záver v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje - rovnako aj konkrétna úprava zákonom ustanovenej trestnej sadzby (2-5 rokov odňatia slobody) podľa § 38 odsek 2, 3 Tr. zák. (2-4 roky odňatia slobody).

Odvolací súd má však výhrady voči aplikácii ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zák. o mimoriadne znížení trestu odňatia slobody, pretože dôvody, ktoré uviedol súd I. stupňa (strana 10) sú nedostatočné a preto aj nepreskúmateľné, keď z nich nevyplýva aké „pomery páchatel'a“ alebo aké „okolnosti prípadu“ odôvodňujú aplikáciu tohto ustanovenia. Takýto postup len s poukazom na poľahčujúce okolnosti (ktoré boli vyhodnotené v rámci postupu podľa § 38 ods. 2,3 Tr. zák.) a všeobecne „dĺžkou času od spáchania skutku“ nepostačuje. Preto mal správne súd I. stupňa vychádzať z upravenej trestnej sadzby i napriek tomu, že možno vzhľadom na doterajší bezúhonný spôsob života obžalovaného konštatovať, že sa u neho jednalo o tzv. exces (vybočenie) z inak normálne vedeného spôsobu života. Ani tento nedostatok nemohol odvolací súd napraviť vzhľadom na už horecítovanú zásadu.

Posudzujúc druh a výmeru uloženého výchovného podmieneného trestu odňatia slobody pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 roka, v zmysle uvedených právnych úvah, nezistil odvolací súd žiadne právne relevantné dôvody na jeho zmenu.

Odvolací súd už v predchádzajúcom uznesení upozornil, že výrok o náhrade škody bol v tomto rozsudku v rozpore so zákonom, pretože poškodený si neuplatnil nárok na náhradu škody riadne a v súlade s § 46 odsek 3 Trestného poriadku. Súd I. stupňa aj s poukazom na civilné konanie, v ktorom poškodený uplatňuje svoj nárok na náhradu škody, spôsobenej mu obžalovaným v súvislosti s jeho protiprávnym konaním, správne o nároku poškodeného na náhradu škody nerozhodoval.

Pretože odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného, nezistil žiadne právne relevantné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, rozhodol tak, ako to vyplýva z jeho výroku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 odsek 2 Tr. por.).